

hvervslivet har Krav paa at vide, om vi skal føre Kronen op til Pari, eller om vi skal gaa den anden Vej, gaa til Nedskæring. For at Erhvervslivet kan disponere paa forsvarligt Grundlag, maa det have den Sikkerhed, og det var ogsaa alle enige om i Sommer; Udtalelsen i Juli fra Valutaudvalget gik bestemt ud paa, at man nu i Begyndelsen af Rigsdagssamlingen skulde have fastslaaet, hvad der er Endemaalet. Den højtærede Erhvervsminister sagde, at Loven af 1924 indeholdt ikke noget om Endemaal, og derfor skulde denne Lov heller ikke gøre det. Ja, men siden har vi jo netop faaet Udtalelserne fra Erhvervsorganisationerne, siden har vi faaet den stærke Stigning, der har ført os nær op mod Pari, og alt det er i høj Grad Grund til, at det, som ikke var rimeligt i December 1924, nu er blevet en Nødvendighed. Og det er saa meget mere blevet en Nødvendighed, som der i dette Øjeblik for første Gang staar et politisk Parti og kræver en Nedskæring, og det, at dette politiske Parti har krævet en Nedskæring, har ført til, at den Bestemmelse, som var tænkt indsat i Loven, som stod i Udkastet til Loven, og som pegede paa, hvad Endemaalet var, er taget ud. Efter at det har vist sig, at den høje Regering, fordi der rejstes et saadant Krav, bøjer af, ikke mere vil sige udtrykkelig gennem Loven, hvad Endemaalet er, er det blevet saa meget mere nødvendigt, at vi, der ønsker, at det skal fastslaaes, vi, der ønsker, at der skal gives Erhvervslivet denne Sikkerhed for, hvor vi skal hen — at vi rejser Kravet om, at Endemaalet maa fastslaaes ved denne Lejlighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

C. O. Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Lange sagde i sin Tale, at jeg vist havde stemt for den nugældende Valutalov. Det maa bero paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Jeg har ikke stemt for den gældende Valutalov ud fra ganske den samme Betragtning, som jeg anlægger paa den nuværende Situation, idet jeg allerede den Gang ønskede, at der foruden at være en Bund i den ogsaa skulde være et Loft over den. Altsaa ganske den samme Betragtning, som jeg anlægger i Dag.

Rode: Et Par ærede Medlemmer af Venstre, der har taget Ordet, har gjort det for at udtale, at de ikke kunde stemme for Loven af den Grund, at de frygter, at Loven for hurtigt vil føre til Pari. Det ærede Med-

lem Hr. N. Neergaard havde altsaa fuldkommen Ret, da han sagde, at han ikke talte paa alles Vegne indenfor sit Parti. Naar de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. C. O. Pedersen siger, at Ansættelsen af en Minimumskurs nødvendigvis maa medføre det samme som sidste Gang, nemlig at der lægges en „Grund under Valutaen, men ikke et Loft over den“, vil jeg for det første dertil sige det samme, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har sagt, at der er ingen Sikkerhed for Kursen 89, idet der udtrykkelig er givet Anvisning paa at gaa nedad. Og det glæder mig meget at høre Tilslutningen til denne Ordning saa stærkt udtalt fra det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Side her i Salen. Men dernæst vil jeg sige til de ærede Medlemmer, at der er noget i deres Betragtning, som falder sammen med vor Betragtning. Vi har jo set, hvorledes det gik med den forrige Ordning, vi har set, hvorledes Nationalbanken forvaltede den, og derfor har vi ment, at det Spørgsmaal, som vi har rejst her: hvorvidt vi skal stabilisere vor Krone ved 91, vil hjælpe til at lægge et Loft over vor Valuta i den kommende Tid. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup siger, at Spekulationen vil ikke tage Hensyn til Ord, men til Handling. Og det er rigtigt. Og derfor er ogsaa den farligste Handling, man kan foretage sig, hvis man frygter det, som de ærede Medlemmer frygter, det at proklamere, at det er Pari, man vil naa. Det, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ønsker, Proklamation af Pari i Loven, hvilket er bindende, hvilket ikke er Ord, men er en Handling, det betyder, at Spekulationen trygt kan bevæge sig opad lige til den yderste Grænse, om den vil. Men naar Spekulationen ikke faar den Sikkerhed i Loven, som tilkendes ved en Proklamation, der er bindende for Rigsdagen, men tillige ved, at der er Mulighed for, at Rigsdagen til sidst vil samle sig om Maalet 91, saa vil den være mindre sikker; og jeg vil tilføje, at hvis denne Lov kommer ud, uden at der er givet nogen Proklamation af Pari, saa har Rigsdagen ikke gennem denne Lov givet Garanti for nogen højere Kurs end $85\frac{3}{4}$ — $88\frac{3}{4}$ Øres Guldværdi, og ingen kan, selv om han spekulativt har drevet Kronen højere i Vejret, regne med, at Rigsdagen vil staa inde for andet end en Bundkurs af $85\frac{3}{4}$ — $88\frac{3}{4}$. Vi for vort Vedkommende vil i alt Fald, naar den af os krævede Redegørelse foreligger, uden Hensyn til, hvilken Kurs Kronen under Nationalbankens Ledelse staar i paa det Tidspunkt, tage vort Standpunkt udelukkende ud fra de i Rede-